

Klein Meisies,
GROOT Drome

Yoko Ono

Eens op 'n tyd was daar 'n dogtertjie met die naam Yoko. Haar pa het aan 'n lang dinastie van dapper Japannese krygers, die samurais, behoort en haar ma aan 'n ryk familie van bankiers.

Tog het Yoko gevoel sy behoort net aan haarself. Sy het alles gehad waaroor 'n meisie kon droom – behalwe tyd saam met haar besige ouers, of 'n ware vriend.

Ná skool het Yoko musiek en kuns saam met haar tutor gestudeer, en sodra daardie klas verby was, is 'n ouer meisie aangewys om saam met haar te speel.

Wanneer sy ook al kon, het Yoko na die binnehof van 'n nabygeleë tempel gehardloop. Daar het sy 'n wens op 'n stuk papier geskryf en dit om 'n boomtak gebind. Om haar wens langs ander mense se wense te sien, het haar minder alleen laat voel.

Toe oorlog tussen Japan en die Verenigde State uitbreek, moes Yoko se familie na die platteland ontsnap.

Sy het niks anders as haar verbeelding agtergebly nie. Om die honger te laat verdwyn, het sy heerlike spyskaarte in haar gedagtes geskep.

Na die oorlog was Yoko terug skool toe. Een van haar klasmaats was prins Akihito, die toekomstige keiser van Japan.

Maar haar vrye gees was
meer geïnteresseerd om
ander kunstenaars te
ontmoet, en sy het na
New York verhuis om
kuns te studeer.

Yoko het begin om gedigte te skryf met instruksies om mense te help om hul eie kunswerk te skep. Hulle het soos eenvoudige swart en wit notas gelyk, maar hulle het 'n pragtige idee weggesteek wat enigiemand wat dit lees sal laat dink ... en glimlag.

Yoko se ouers het haar boheemse leefstyl afgekeur en haar verloën. Maar niemand kon kuns van Yoko wegneem nie. Sy het 'n hok in New York gehuur waar sy gewerk het en baanbrekersgeleenthede vir al haar avant-garde vriende aangebied het.

Al was sy twee keer getroud, het Yoko eensaam gevoel. Sy het 'n vertrek geskep waar elke voorwerp in twee gesny was. Dit was haar manier om te sê dat dit soms moeilik kan wees om saam met 'n ander persoon te lewe.

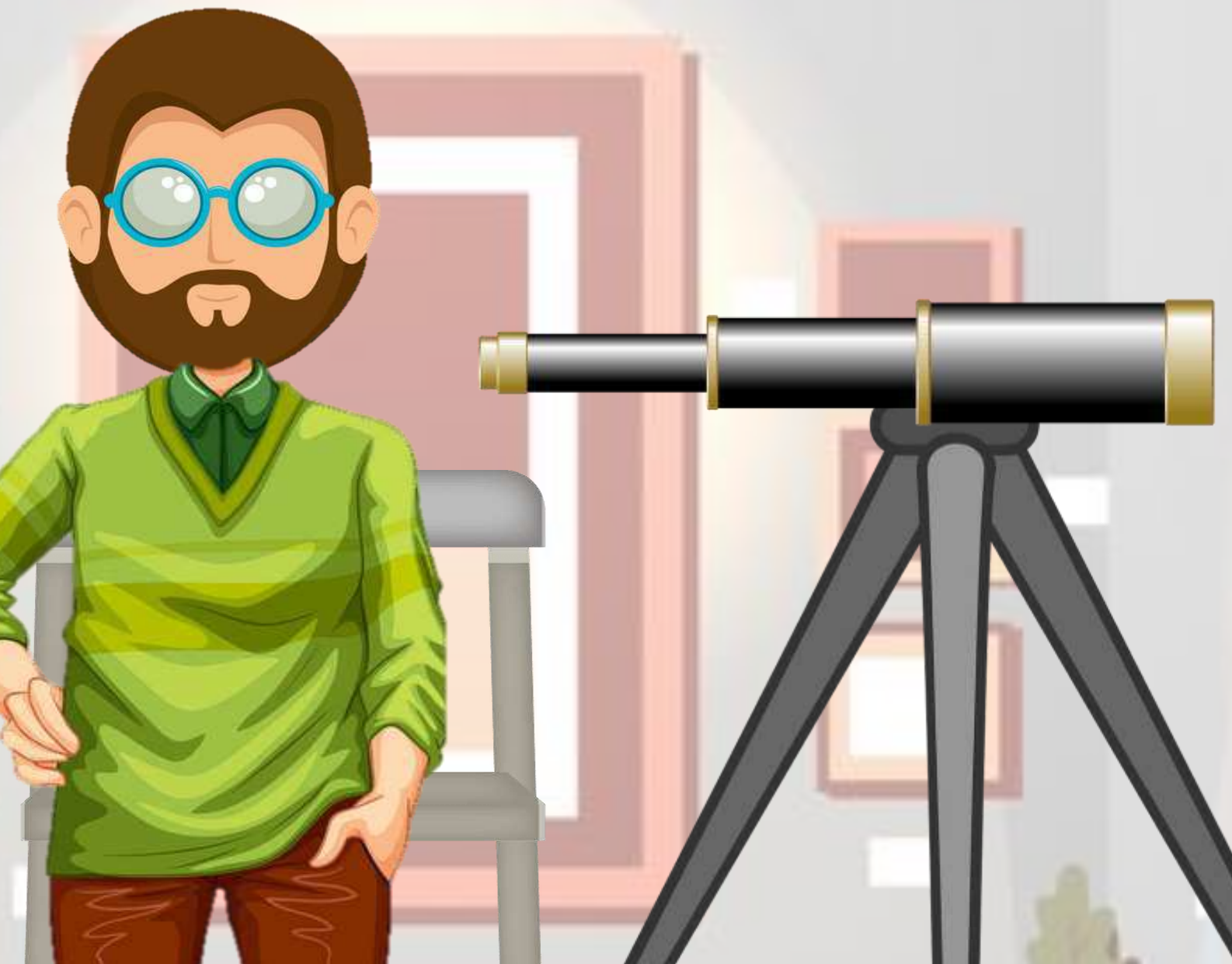

Sy was besig om 'n kunsuitstalling in Londen voor te berei-
toe 'n bekende sanger genaamd John Lennon na haar werk
kom kyk het.

Yoko het hom genooi om 'n leer te klim met 'n verkyker aan die bokant. Deur daardeur te kyk, het hy die mees bemoedigende woord gelees:

“Ja.”

Yoko en John het die hele wêreld op hul wittebrood verwelkom en 'n vredeskamp in hul hotelkamer opgeslaan. Hulle het 'n liedjie van die bed af gesing wat 'n volkslied vir die anti-oorlog beweging geword het.

Aan John se sy het Yoko die wêreld se bekendste onbekende kunstenaar geword. Sy het musiek met 'n unieke styl gekomponeer en haar man geïnspireer om sy kreatiewe kant te verken. Saam het hulle een van die mooiste liedjies ooit geskryf: *Imagine*.

Ongelukkig is John
eendag
doodgemaak. Om
hom te eer, het
Yoko besluit om 'n
toring van lig in die
middel van 'n
bevrore eiland te
skep. Sy het dit die
*Imagine Peace
Tower* genoem en
daaronder het sy 'n
stuk papier met 'n
wens begrawe. Die
eerste van vele ...

Sedertdien het meer as een miljoen wense van regoor die wêreld by klein Yoko's aangesluit en sy hoop om nooit op te hou tel nie. Want 'n droom wat alleen gedroom word, is net 'n droom, maar 'n droom wat saam gedroom word, word 'n werklikheid.

Gebore 1933

Yoko, gebore uit welgestelde ouers, Isoko en Eisuke Ono, was die oudste van drie kinders. Yoko se ma was 'n skilder en hoewel haar pa 'n konsertpianis wou wees, het hy sy droom om 'n bankier te word prysgegee. Hy wou sy dogter haar artistieke talente laat verken, en het Yoko op die ouderdom van vier musiekskool toe gestuur - maar het toe min belangstelling in haar musiek getoon.

As kind het Yoko haar bediende gebel net sodat sy iemand kon sien, aangesien haar ouers te besig was met werk om tyd saam met haar deur te bring.

In 1945 het Amerikaanse vliegtuie Tokio tydens die oorlog gebombardeer, wat Yoko en haar gesin gedwing het om na die platteland te vlug. Hulle moes vir die eerste keer in hul lewe kos soek en met net 'n paar besittings van plaas tot plaas gereis. Dit was 'n moeilike tyd vir die gesin, maar Yoko het dit as 'n ervaring gebruik om haar sterk te maak.

Die volgende jaar het haar skool heropen en sy het haar opleiding voortgesit, sy het in 1951 gegradueer en na New York verhuis om aan 'n kunskollege te studeer. Daar het sy bevriend geraak met musikante en kunstenaars soos John Cage, Peggy Guggenheim en Jasper Johns.

Sy was gou 'n belangrike persoon in die toneel vir uitvoering en visuele kunste, gedryf deur 'n begeerte om iets te doen wat vir die wêreld saak maak.

John Lennon, 'n bekende musikant en lid van *The Beatles*, het een van haar vertonings in Londen kom kyk. Die twee het verlief geraak, saamgetrek deur hul passie vir woorde en musiek. Hulle het voortgegaan om kuns en 'n gesin saam te maak, en was 'n paartjie tot sy dood in 1980.

Yoko gaan voort om kuns te maak en vandag uit te spreek, en glo dat "jy die wêreld kan verander deur jouself te wees."

THINK
DIGITAL ACADEMY